

vývoj československé společnosti v poválečném období znamená výrazný historický přelom v našich dějinách. Změnily se mocenské vztahy v Evropě, což bylo nejvíce určující pro politický vývoj zemí ve střední Evropě. Po porážce nacistického Německa se zájmy velmocí stále více rozdělovaly, až vznikly dva protichůdné bloky. Československu se nepodařilo stát se "mostem mezi Východem a Západem" a v letech 1945 - 1948 stále více inklinovalo k Sovětskému svazu.

Politická situace v samotném Československu se druhou světovou válkou změnila a otočila se výrazně doleva. Po válce nebyla obnovena agrární strana, která byla zkompromitovaná érou Protektorátu a druhé republiky, naopak byl vytvořen blok zvaný Národní fronta, který vytvářel státní politiku. Období mezi léty 1945 - 1948 nazýváme omezenou demokracií, protože proti Národní frontě neexistovala žádná opozice. Rychle docházelo k výrazným změnám - odsunu německého obyvatelstva, k znárodnění, k pozemkové reformě atd. To mělo samozřejmě další vliv na utváření skladby celé společnosti. Mizely skupiny nejbohatších a nejchudších obyvatel. Únor 1948 prakticky již jen potvrdil zrněny, které ve společnosti a ve státě po druhé světové válce probíhaly. Po převratu dochází k postupnému, ale přesto rychlému budování totalitního státu se všemi jeho důsledky. Veškerý život a dění je podřízeno komunistické straně, dochází k sovětizaci všech složek státu. Aby si komunistická strana udržela své postavení, potřebovala si ho zabezpečit. Dělo se tak různými nezákonnostmi, zatýkáním a odsuzováním k dlouhodobým trestům odnětí svobody a bohužel také k trestům smrti. Totalita je systémem destrukce a tvrdého útlaku. Navíc vytváří určitou zvláštní subkulturu a specifickou normálnost. Lidé se najednou přizpůsobí a zdá se jim, že podmínky, ve kterých žijí jsou v podstatě normální.